

Hem de trobar l'equilibri a Granollers

Ser regidor de qualsevol Ajuntament i, evidentment, del de Granollers mateix, requereix moltes dosis de dedicació, esforç i treball. Requereix emprar molt de temps que abans dedicaves a la família, als amics, al temps lliure de cadascú, a trobar i lluitar pel que cada organització política considerem el millor per als nostres conciutadans.

Aquesta recerca de la millora contínua de la nostra ciutat és el que nosaltres anomenem trobar l'equilibri. Entenent equilibri com a sinònim de justícia i igualtat d'oportunitats. Això es tradueix a l'Administració més propera al ciutadà com el repartiment dels béns i serveis i una adequada política equilibradora d'inversions, a través dels impostos municipals que es recaptin de tots els ciutadans anyalment.

Va dir fa algun temps un dels alcaldes (tres) que ha tingut aquest Ajuntament al llarg d'aquesta legislatura —per cert, el millor seria esborrar la present legislatura del mapa de la història municipal pel poc rendiment i la nul·la concreció en la solució dels problemes dels ciutadans— que havien d'apropar els barris del voltant cap a Granollers. Gran frase, sí... però sense cap fonament de realitat.

Els problemes segueixen com estaven. Les distàncies són les mateixes, però les inversions fetes per l'equip de govern han continuat potenciant-hi el distanciament, en lloc de l'apropament. Els diners han seguit emprant-se a potenciar la centralitat i no en potenciar l'equilibri. Tots sabem que Granollers no és res sense el centre, però també sabem —i el Pla estratègic ens ho diu clarament— que el centre tampoc seria res sense els barris.

Tots dos, barris i centre, centre i barris, es completen perfectament perquè es necessiten i el que no pot fer cap equip de govern de l'Ajuntament de Granollers és marcar i engrandir el desequilibri.

Aquest Grup Municipal del Partit Popular de Catalunya, amb els seus representants, sempre ha emprat aquesta filosofia en les seves accions polítiques. No ens hem cansat, ni ens cansarem mai, de defensar les nostres conviccions i manifestar amb la correcció i fermesa necessària el nostre model de ciutat equilibrada i equilibradora. Perquè creiem que aquests és el model que els ciutadans volen per la vila de Granollers on vivim, gaudim i veiem créixer els nostres fills. Aquesta és la ciutat que volem per a tots.

*M. Cristina Tarrés i Martínez
Ramon Móra i Florit
Grup Municipal Popular*

Abans del silenci

Per celebrar el seu 20è. aniversari, la Coral Polifònica de Granollers ha preparat un treball molt especial: Una òpera. "Òpera per a cor, solistes i orquestra" que duu per títol **Abans del silenci** (Crònica de la Unió Liberal. 1887-1936). Ells mateixos l'han definit com: "un cant a la societat civil que va ser capaç, tant de construir un magnífic edifici social, com d'introduir la ciutat de Granollers en la modernitat. L'obra ens parla, al mateix temps, de les tensions i de les *bogeries* d'una època especialment agitada i, també de les misèries de la intolerància que portà a la guerra". L'obra amb música de Salvador Brotons, text escrit per Jaume Sesé, amb escenificació de Frederic Roda, direcció musical del mateix Brotons i Agustí Vidal, i vestuari per Pilar Albadalejo.

L'esdeveniment m'ha deixat impressionat. Tant, que he volgut aprofitar aquest espai en el butlletí "Granollers Informa" per explicar-ho. Primer pel format original i insòlit, derivat del fet que el protagonista era l'ampli col·lectiu dels granollerins vinculats a la Unió Liberal i que havia de ser representat per la Coral. El format, per tant, no és ni musical ni òpera ni sarsuela, i podríem dir-ne cantata escenificada o òpera coral. Un altre aspecte a considerar és l'esforç realitzat per

la Coral durant més de dos anys. Dur a terme, brillantment, un treball tan important, no és flor d'un dia, sinó que és la suma de moltes hores de feina, i no tan sols d'unes poques persones, sinó de tot el col·lectiu. És bo recordar, que amb una tasca o altra, elaboració, direcció, escena, músics, etc. hi participen al voltant d'un centenar de persones.

Cal destacar que la coral ha sabut lligar celebració, treball i història, i no tan sols història local, sinó que a través de la crònica d'una entitat de casa parla de la del nostre país. Això fa que resulti atractiva per a qualsevol públic, visqui o no a Granollers, com jo mateix vaig tenir ocasió de comprovar a la preestrena feta a Manresa, ja que entitats semblants o els mateixos fets històrics van ser comuns a moltes ciutats de Catalunya. Per totes aquestes coses, i més, vull felicitar públicament la Coral Polifònica. Crec que el seu esforç, el seu exemple i el seu èxit, han de servir-nos, a tots, de model a seguir. Es pot treballar, i que aquest treball sigui útil tant per a la pròpia entitat com per a la societat. Estic convençut que aquesta òpera esdevindrà un clàssic a la nostra ciutat, que serà escenificada any rera any, i per tant, voldria acabar amb una proposta: **Abans del silenci** ha de ser l'obra que estreni el futur teatre municipal.

*Jaume Vernet i Mejan
Portaveu Grup Municipal Iniciativa-Els Verds*